

Zingen over domme Lize

Myriam DE BEUL laat de leerlingen van basisschool Pius X in Destelbergen optreden met volksliedjes en oude meezingers

- ▶ In Pius X leren de kinderen al jaren oude liedjes in het dialect
- ▶ Onlangs zongen ze voor de tweede keer een concert voor bewoners van een rusthuis
- ▶ Terzelfder tijd leren ze het woonzorgcentrum kennen

Jozefien VAN HUFFEL

Meer dan veertig kinderen van de derde kleuterklas en het eerste leerjaar. De coulissen van de grote zaal van woonzorgcentrum Het Heiveld in Sint-Amandsberg zitten met andere woorden vol. Myriam De Beul, kleuterjuf in de basisschool Pius X, haalt een doos zakdoeken boven. „Wie moet zijn neus nog snuiten vóór we beginnen?“, vraagt ze. Twintig kinderen steken de hand op. Een snuitconcert als opwarming.

„We gaan zingen voor de oude mensen. In het Spaans, in het Frans en ook in het Gents. Wij begrijpen dat niet helemaal, maar de oude mensen wel“, legt een van de kinderen uit. „*Twee ogen zo blauw* en *Tulpen uit Amsterdam* zingen we ook. Dat is oude muziek, want de plaat kraakt zelfs een beetje.“

De bewoners komen druppelsgewijs binnen in de zaal. „Bijna iedereen zit in een rolstoel“,

Twee ogen zo blauw, een hit voor mensen van vijf tot vijfenneentig. © Jozefien Van Huffel

merkt een meisje op, terwijl ze naar de bewoners zwaait. „Hoe noem je dat, zo'n karretje?“, wijst een klasgenoot nieuwsgierig naar een bewoonster met een looprek. „Dit is een groot gebouw met lange gangen. De mensen wonen eigenlijk ver van de zaal“, lacht een medewerkster van het woonzorgcentrum. „Maar toch wilden heel veel bewoners komen luisteren.“

Zodra de kinderen beginnen te zingen, is het ijs gebroken. Na twee regels zingt de zaal mee. Met *J'attendrai* van Dalida, met *Non ho l'eta* van Gigliola Cinquetti. Dan

beginnen de kinderen aan een medley van Gentse volksliedjes. „Ik had niet gedacht dat die kinderen nog zo goed dialect spraken“, merkt een vrouw op. En wanneer het lied over Lieve Dokus, Domme Lize en het gat in de emmer aangeheven wordt: „Maar dat leerden wij ook op school!“

Zelfs tijdens het spelen

„Volksliedjes zijn ideaal om kinderen voeling te doen krijgen met het dialect. Thuis horen ze het vaak niet meer“, vertelt Myriam De Beul. „Ik leg uit waar de liedjes

over gaan. En de kinderen doen het graag. Zelfs als ze vrij aan het spelen zijn in de klas, hoor ik ze die liedjes zingen.“

Pas in het woonzorgcentrum beseffen ze echter dat de liedjes echt klassiekers zijn. „Iedereen heeft meegezongen“, stelt een meisje verbaasd vast. „Wij zouden misschien liever liedjes van K3 zingen, maar dan zouden we niet zo veel applaus krijgen. De mensen hebben ook veel gelachen. Vooral met *Worstjes op mijn borstjes*. Dat vonden we in de klas ook het grappigste lied.“